

Thế Thân - kenzylisha

Contents

Thế Thân - kenzylisha	1
1. Chương 1: Cái Bóng	1
2. Chương 2 : Đó Là Ai?	3
3. Chương 3: Thế Sinh Viên	4

Thế Thân - kenzylisha

Giới thiệu

Cô và chị là chị em sinh đôi. . Cô và chị giống nhau từ ngoại hình. . âm thanh đến mẫu người đàn ông.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/the-than-kenzylisha>

1. Chương 1: Cái Bóng

Bạn biết không?

Trong cuộc sống có nhiều khoảng cách.

Có khoảng cách dài, có khoảng cách ngắn, có khoảng cách giữa hai trái tim, hay khoảng cách vùng trời địa lý..

Mà bạn đã bao giờ nghe nói khoảng cách chào đời chưa? Khoảng cách này chỉ hiện hữu đối với những bào thai song sinh.

Khoảng cách ấy vô cùng ngắn ngủi tầm một đến hai phút, nhưng lại là một khoảng cách cả đời không thể vượt qua.

.
.

Tôi sẽ kể bạn nghe một câu chuyện về hai chị em song sinh tại một thành phố nọ.

Hai chị em song sinh nhưng lại hết như Ánh sáng và Bóng tối.

Hai chị em song sinh nhưng cô chị luôn là trung tâm của sự chú mục còn cô em lại là cái bóng lặng lẽ.

—————và bây giờ, câu chuyện bắt đầu—————

Tại một quốc gia to to nọ, có một thành phố nhỏ nhỏ, trong thành phố nhỏ nhỏ ấy có ngôi nhà to to, trong ngôi nhà to to có một gia đình nhỏ nhỏ, gia đình nhỏ nhỏ ấy có hai đứa con gái.

Lấy tên là Sơ Nhi và Diệu Vy, họ Hạ.

Hạ Sơ Nhi và Hạ Diệu Vy là chị em sinh đôi.

Hạ Sơ Nhi là chị và Hạ Diệu Vy là em.

Và bởi vì là chị em song sinh, nên Hạ Diệu Vy giống chị, giống từng nét trên gương mặt.

Giống từ vóc dáng, ngoại hình cho đến giọng nói, giống đến mẫu người đàn ông lí tưởng.

Hạ Diệu Vy đã từng ngồi cả giờ đồng hồ trước gương chỉ để tìm ra nét khác biệt giữa cô và chị.

Và kết quả là.. thất bại.

Thật buồn làm sao..

Chỉ hơn kém nhau chưa đến một phút chào đời, nhưng chị có tất cả còn cô chỉ lặng lẽ mà thôi.

Từ nhỏ đến lớn, hề cô có gì chị cô sẽ cướp cho bằng được, bất kể đồ chơi, vẫn là bạn bè..?!

Và hiện tại.. là người cô yêu.

Tất nhiên cô biết là chị cô cũng không yêu anh, chị cô chỉ là muốn cướp tất cả của cô.. bao gồm anh!

Cô luôn nhường chị, nhưng lần này.. cô đấu tranh được không?

—————phân cách tuyến—————

Tháng mười hai rét đậm.

Cái tê buốt những ngày cuối đông thấm sâu vào da thịt, từng đợt gió mùa lạnh lẽo tràn về khiến người ta nhin không được rùng mình run rẩy, chỉ muốn cuộn mình vào tấm chăn ấm áp

Những bông tuyết trắng tinh rơi lả tả khiến đất trời trở nên tinh khiết.

Đông sắp tàn nhưng cái lạnh hây còn lưu luyến mảnh đất này.

Chồi non lười biếng ủ mình trong vòng tay đất mẹ, mà con người thì lười biếng lười biếng cùng gia đình quây quần bên lò sưởi đông vui.

.
.

Hạ Diệu Vy loạng choạng xoay người rời khỏi ngã tư đường, bước chân dồn dập mà nặng trĩu.

Xa xa là một đôi nam nữ đang ôm nhau. Tuyết rơi như nhảy múa tăng thêm vẻ lãng mạn cho đôi tình nhân say đắm bên nhau.

Khung cảnh vô cùng ấm áp, lại vô tình đâm trái tim Hạ Diệu Vy đau nhói.

Cô hiện tại một chút cũng không muốn nhìn thấy cảnh trước mắt thêm một phút nào nữa.

Vì vậy cô lựa chọn chạy trốn, cho dù chỉ còn vài bước chân là đến nhà.

Hạ Diệu Vy không biết khi cô xoay người đi, thì đằng xa ,cô gái đang nằm trong ôm ấp của chàng trai đưa mắt nhìn về phía vị trí cô vừa đứng.

Khoé môi cô gái đó treo lửng lơ một nụ cười đắc ý.

Đường vắng lặng, mình cô lê bước.. hai mắt sớm đã lệ nhoà hoen mi.

.

.

Đôi tình nhân ấy một người là người cô yêu thầm năm năm, một người là chị gái song sinh của cô.

Thật châm chọc phải không? Ngay cả khi chị cô và anh quen nhau, cô vẫn không thể ngừng lại việc cô yêu anh..

Năm năm thầm yêu anh, một sớm một chiều, làm sao có thể vứt bỏ.

Hạ Diệu Vy ngẩng đầu nhìn trời, đưa tay gạt đi nước mắt vương đầy trên má.

Vẫn biết bản thân mình chỉ là chiếc bóng của chị cô..

Vẫn biết là một khi để chị cô biết cô thích anh, chị cô sẽ cướp..

Và vẫn như mọi khi cô sẽ lại lùi về bóng tối gặm nhấm đau khổ..

Rõ ràng đây đâu phải lần đầu..

Vì sao tim đau như vậy a?

2. Chương 2 : Đó Là Ai?

Để cái tê buốt của tuyết lạnh làm vơi đi cơn đau nhói trong lòng, Hạ Diệu Vy lê bước trở về.

Cũng may Sơ Nhi cùng Dư Huy đã rời đi.

Lặng nhìn vị trí hai người đứng lúc nãy Diệu Vy cánh mũi cay xót.

Cô cúi đầu ôm trong tay giá vẽ cùng túi đựng giấy và cọ lên, đưa tay mở cổng.

Cánh cổng mở ra, Diệu Vy bước vào.

Một tiếng cười khẽ thu hút sự chú ý của cô.

Diệu Vy ngẩng đầu nhìn sang.

Vừa nhìn tình cảnh trước mắt trái tim liền đau xót.

Dưới khóm cây, Dư Huy đang cúi người hôn lên trán Sơ Nhi.

“Cạch” giá vẽ cùng túi cọ trên tay cô rơi xuống đất, vung vãi khắp nơi.

Diệu Vy vội cuống quýt ngồi xuống đất nhặt chúng lên.

Cô chợt nghe giọng nam truyền đến.

–“Đó là ai?” trong bóng tối Dư Huy nhìn không rõ người trước mắt liền quay sang hỏi Sơ Nhi.

–“Ai nha, đó là em gái của em nha. Tiểu Vy, đi đâu về muộn vậy?” Sơ Nhi ánh mắt loé lên ý cười nhạo, giọng nũng nịu, tựa vào lồng ngực Dư Huy lên tiếng.

Diệu Vy không trả lời, mà nhanh hơn động tác nhặt đồ rơi vãi sau đó lủi đi vào nhà.

Khép chặt cánh cửa, Diệu Vy ôm chặt giá vẽ vào lòng.

Cô thật sự không muốn Dư Huy nghe được giọng nói y hệt Sơ Nhi của mình.

Ôm đồ lên phòng đóng cửa lại. Diệu Vy phảng phất như bị ai rút hết sức lực, cô trượt xuống bên cánh cửa, hai mắt vô thần.

Gục đầu lên gối Diệu Vy mệt mỏi rơi nước mắt.

Cô nên từ bỏ.. phải không?

Cùng lúc đó, dưới nhà.

-“Ơ con bé này, thái độ kỳ lạ.” Sơ Nhi nhìn cánh cửa đóng sập trước mắt mình vô cùng bất mãn.

-“Dư Huy, anh thông cảm, Diệu Vy là người kỳ lạ, không yêu nói chuyện.” Sơ Nhi quay sang Dư Huy đang nhìn hướng cánh cửa hơi cắn môi ,cười cười nói.

-“anh chưa từng biết thì ra em còn một cô em gái” Dư Huy thu hồi tầm mắt nhìn Sơ Nhi nói.

-“à, bởi vì nó rất trầm tính, lại khó gần, hầu như không có bạn bè gì, anh không biết cũng phải thôi.” Sơ Nhi bĩu môi.

Dư Huy không nói gì chỉ ôn nhu vuốt đầu Sơ Nhi.

-“Anh về đây” Dư Huy nhìn Sơ Nhi nói.

-“vâng”

Sơ Nhi đợi Dư Huy đi rồi liền nhìn lên lầu hai, căn phòng tối đen như mực.

Đó là phòng của Diệu Vy.

Nhếch môi cười châm chọc sau đó xoay người mở cửa bước vào nhà.

Ngày hôm sau.

Trường học.

Câu lạc bộ hội họa.

Diệu Vy ngẩng người nhìn giá vẽ, trong đầu trống rỗng.

Đúng lúc này, cửa phòng mở ra.

-“Diệu Vy, thần thờ gì vậy? cậu đã chuẩn bị sẵn sàng chưa? Hôm nay chúng ta sẽ có cơ hội hoạ Dư Huy nha.” tiểu Lam nhảy nhót kéo cánh tay của Diệu Vy một bên thở một bên nói.

-“Dư Huy?” Diệu Vy khó tin nhìn tiểu Lam lặp lại.

-“Đúng vậy, là Dư Huy. Trưởng CLB có quen với Dư Huy cho nên đã mời được anh ấy làm mẫu nam cho chúng ta.”

3. Chương 3: Thẻ Sinh Viên

Diệu Vy nhìn người con trai có nụ cười toả nắng đang ngồi ở phía trước có chút thất thần.

Trừ lần đầu gặp anh năm năm trước, đây là lần đầu tiên cô gần anh đến như vậy.

Anh hơn cô ba tuổi, hiện tại đã ra trường, nhưng đang giúp chị họ đứng lớp vì chị sinh con.

Lúc trước cô luôn nhìn anh từ trên thư viện tầng hai, nơi đó có thể nhìn toàn bộ sân thể thao nơi câu lạc bộ bóng rổ luyện tập.

Nơi đó... có anh..

Anh là nhân vật phong vân trong trường, lúc đó anh học năm thứ tư còn cô vừa bước chân vào trường.

Để gần anh hơn cô nỗ lực học tập, tên của cô và anh luôn kề bên nhau khi xếp hạng toàn trường.

Anh thứ nhất năm tư và cô đứng đầu năm nhất.

Chỉ đơn giản như thế nhưng cô đã vô cùng thoả mãn.

Hiện tại nhìn anh gần trong gang tấc, Diệu Vy chỉ cảm thấy hạnh phúc đến quá vội, cô chưa sẵn sàng.

.

.

Nắm trong tay kí hoạ của anh, cô rút ra khỏi khung vẽ, cẩn thận cho vào tập hoạ, trong lòng nhin không được vui vẻ.

Cô không biết hành động này của mình tình cờ bị một người phát hiện.

Sau khi sắp xếp xong đồ đạc, dụng cụ vẽ tranh vào túi chuyên dụng, Diệu Vy xoay người đi ra cửa.

Ngay khi cô rời khỏi, từ trong góc phòng đi ra một người.

Dư Huy cúi người nhặt lên tấm thẻ nằm dưới đất, có chút suy nghĩ.

.

.

Anh là bởi vì quên đồ mới quay lại, khi anh định bước ra khỏi phòng thì chợt nghe thấy giọng của Sơ Nhi, anh liền trốn vào góc định gây bất ngờ cho cô.

Chỉ là người bước vào cũng không phải là Sơ Nhi.

Đó là cô gái lúc nãy ngồi vẽ cho anh. Anh để ý cô vì lúc cô vẽ anh ánh mắt vô cùng chuyên chú, tựa như ngoài anh ra trong mắt cô ấy không còn ai vậy. Cho nên, anh cũng không tự chủ nhìn cô ấy vài lần.

Chỉ là, hình như có chút quái dị thì phải.

Chỉ thấy cô để một đầu tóc dài tết bím thả hai bên. Mái trước phủ che hết đôi mắt, có vẻ âm u.

Cặp kính to quá khổ che hết gần nửa gương mặt.

Thật sự không thể nhận dạng ra người này là ai?!!

.

.

-“tiểu Lam à, cậu có thấy thẻ sinh viên tớ ở đâu không?” Diệu Vy một bên lục lọi túi của mình, một bên hỏi tiểu Lam đang đứng bên cạnh.

-“Ah? tớ không biết đâu?! cậu xem kỹ chưa?” tiểu Lam trả lời.

-“Đã kiểm tra rất kỹ, không có a..!!” Diệu Vy giọng lo lắng.

Làm sao đây, không có thẻ đó cô sẽ không được tha gia giải hội hoạ sắp tới.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/the-than-kenzylisa>